

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenkninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenborg, 1719

VD18 13387014

Det XIII. Capitel. Om Himmelske tings beskuelse.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

hed. Maar de fornemme Feldt-Herrer
seer / at deres Soldater vil ikke giøre
godt / saa lader de dennem strax grave
og skanze / og bliver des lengere liggen-
des stille og paa et sted : Thj naar
mand haver aldtid noget at tage vare
paa / da faar mand ikke tid til at giøre
sig gal. Saasom derfore at alt det /
som er kroget / maa endeligen rettes
efter snoren / saa faaer vi og endeli-
gen altid at tage os noget fore / hvor-
efter vi kunde rette voris lif og
lefnet.

Det XIII. Capitel.

Om Himmelsske tings besfuelse.

Mores Siále / som med saa tung
en býrde ere besvårede / begiárer
altid at blive den qvit / og igien
at komme tilbage til de ting / hvoraf
hun er kommet : Thj dette legeme er
ikun en Skrof og tynge for sindet/
saa at naar legemet er løsagtigt / da
tvinges sindet / og er udj fengsel / med
mindre hun fra dette Jordiske / kand gif-

ve sig til at betragte det himmelske :
 Thj dette er hendes frihed / og dette er
 hendes udflugt / og undertiden bliver hun
 sit fengsel qvit / og forfrisker sig udj
 himmelen : Thj ligesom det haver sig
 med en Konstener / som haver taget
 sig noget net arbeide for at giøre / af
 hvilket hand kand faae ondt i øyne /
 naar hand stirrer forineget der paa /
 hand da / saafremt hand hafver ikke
 et godt lys og klart kammer at arbei-
 de udi / gaar ud i lufften / og paa det
 sted / hvor alle plejer at søger hen /
 naar de haver intet at bestille / at
 hand ved den klare dag kand forfriske
 synen og sine øyne. Saa er det ogsaa
 bestkaffet med Sidlen / som er indelugt
 i denne mørke og bedrøvelige bolig / at
 hun søger lufft / saa offste / som hun kan /
 og tager sin fornøjelse udj sin beskuelse.
 Skulle Jeg derfore ikke randsage effter
 hvem der er denne verdens bygmestere ?
 Hvorfra saadant et stort lys monne
 komme ? Skulle Jeg ikke spørge om saa-
 dant ? Skulle Jeg ikke vide hvorfra
 Jeg er hid indkommen / og hvorhen
 Jeg igien skal vandre ? eller hvad
 det

det er for en Ståd / hvor min Sial
 omsider skal hen / naar hun engang
 bliver afsløst fra denne Jordiske bedrö-
 velse ? Eller vill nogen og forbryde mig
 at have min vårelse udj hūmelen ? Jeg
 er større og føed til det / som større er /
 end at Jeg her skulle være mit legemes
 trål / da Jeg dog ikke seer det ander-
 ledes an / end som et fengsel udj hvil-
 ket min frihed er indelukt. At foragte
 sit legeme det er den visseste frihed ;
 derfore maa og det / som verre er /
 tiene og bukke for det / som er bedre.
 Lader os være frimodige imod aldt
 det / som os uformodendes kand væ-
 komme / og ikke være bange eller frygte
 os enten for uret / fengsel / armes
 eller nogen blodig skade. Ej hvad
 er døden ? Enten er hun en Ende eller
 en heisart. Nu frygter Jeg mig
 derfore / hverken for at forlade dette /
 eller og for at fare hersra / fordi
 Jeg skal derefter ingensteds vorde
 fortrengt.

C 4

Det

Det XIV. Capitel.
Om Standhaftighed udj mod-
gang.

Søgen torde vel maa skee spørge
mig ad / at mand burde at øns-
ke sig aldt det / som godt mon-
ne være ? Thj dersom det er godt / fun-
de hand sige / med frendigt mod at
lade sig pines og strekkes / med taaligt
find at lade sig brændes / og med
taalmodighed at drages med sygdom ;
Da følger jo det derpaa at saadant
ogsaa var vård at ønske sig ; Dog
seer Jeg endnu intet her af at være
ønskværdigt : Thj Jeg veed sandeligen
endnu ingen / som derudj haver effter-
kommet sit løfste / at hand haver ladet
sig pidske / eller ogsaa er bleven strakt
lengere paa pinebenken. Men kære gjør
mia vel forskiel herpaa / og du skal
besinde / at der dog udj saadant findes
noget / som mand bør at ønske sig :
Bel ville Jeg ikke gierne være pinet ;
Men om Jeg endeligen skusse der an/
da